

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobkyně: **PharmDr. G. Z.**, proti žalovanému: **Česká lékárnická komora**, se sídlem Praha 4, Antala Staška 80, zast. Mgr. Jiřím Švejnohou, DiS., advokátem se sídlem Praha 10 – Vinohrady, Korunní 2569/108, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Čestné rady České lékárnické komory ze dne 25.3.2008 č.j. 135/ČR/2006-org

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) Čestná rada České lékárnické komory (dále též jen „žalovaný“) rozhodla, že žalobkyně se vylučuje z České lékárnické komory z důvodů uvedených v § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu ČLK. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že na svém jednání konaném dne 25.3.2008 projednal návrh Revizní komise Okresního sdružení lékárníků Louny na vyloučení žalobkyně z České lékárnické komory (dále též jen „komora“) pro nezaplacení členských příspěvků a dospěl k závěru, že tento návrh lze shledat důvodným. Žalovaný konstatoval, že věci žalobkyně se zabýval na svých jednáních opakovaně na základě podnětu Revizní komise OSL Louny k obnovení jednání ve věci, zejména pro neplacení členských příspěvků, a to již od června 2007. Bylo zjištěno, že žalobkyně ani přes písemnou výzvu, kterou převzala osobně dne 14.6.2007, ve stanovené náhradní lhůtě neuhradila pokutu, která jí byla uložena jako disciplinární opatření rozhodnutím žalovaného ze dne 15.2.2007, ani nezaplatila členské příspěvky za rok 2005 a 2006. Uvedenou výzvou byla žalobkyně upozorněna a byla jí stanovena náhradní lhůta k úhradě členských příspěvků za rok 2007 do

30.6.2007, což neučinila. Dne 28.12.2007 žalobkyně osobně převzala výzvu k úhradě členských příspěvků za rok 2007, která obsahovala poučení o následcích nezaplacení ve stanovené lhůtě jednoho měsíce, tedy o možnosti vyloučení z komory podle § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu České lékárnické komory (dále jen „Organizační řád“). Žalobkyně se k výzvě žádným způsobem nevyjádřila, a ve stanovené lhůtě, tj. do 28.1.2008, členský příspěvek za rok 2007 neuhradila, jak žalovaný ověřil dotazem na komoru. Žalovaný shledal, že podmínky pro postup podle § 5 odst. 5 Organizačního řádu jsou splněny, když Revizní komise OSL Louny podala návrh na vyloučení žalobkyně z komory pro nezaplacení členského příspěvku za rok 2007. Současně shledal, že je naplněn důvod pro vyloučení žalobkyně z komory uvedený v § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu, neboť žalobkyně byla v prodlení se zaplacením členského příspěvku po dobu delší než 6 měsíců a příspěvek nezaplatila ani do jednoho měsíce poté, co k tomu byla komorou vyzvána s poučením o následcích nezaplacení. Závěrem žalovaný nad rámec rozhodnutí konstatoval, že se zabýval i oznámením, podle něhož měla být žalobkyně odsouzena k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem na 3 roky pro trestnou činnost majetkového charakteru, což je možný důvod pro její vyloučení z komory podle § 5 odst. 4 písm. c) Organizačního řádu. S ohledem na skutečnost, že v době rozhodování nebyly součástí spisového materiálu listiny prokazující uvedenou skutečnost, žalovaný na jednání dne 25.3.2008 dokazování ohledně naplnění tohoto důvodu pro vyloučení člena z komory neprováděl, a nezabýval se tedy ani hodnocením, zda důvod pro vyloučení podle § 5 odst. 4 písm. c) Organizačního řádu by mohl být v případě žalobkyně naplněn.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě konstatovala, že žalobu původně podala v zákonné lhůtě k Obvodnímu soudu pro Prahu 4, který však řízení o žalobě z důvodu věcné nepříslušnosti zastavil. Žalobu k Městskému soudu v Praze pak žalobkyně podala ve stanovené lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 o zastavení řízení ze dne 3.12.2008, č.j. 18 C 256/2008-25 (dotazem na Obvodní soud pro Prahu 4 bylo zjištěno, že uvedené usnesení nabylo právní moci 30.12.2008).

Žalobkyně dále uvedla, že žalobu proti napadenému rozhodnutí podává podle zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 220/1991 Sb.“), zejména pak podle § 29 Disciplinárního řádu České lékárnické komory (dále jen „Disciplinární řád“). Namítla, že Čestná rada ČLK na svém jednání dne 25.3.2008 jednala v rozporu se zákonem č. 220/1991 Sb., zejména s Disciplinárním řádem. Třebaže podle zákona musí být obviněný zásadně jednání přítomen, žalobkyně nebyla informována o konání jednání a nebyla na něj vůbec pozvána. Tím jí byla znemožněna jakákoliv obhajoba a rovněž jí bylo znemožněno předložení dokladu o zaplacení příspěvku, pro jehož údajné nezaplacení jí žalovaný vyloučil z komory. Přestože komora má vytvořen fond pro finanční pomoc svým členům a byla informována o svízelné finanční situaci žalobkyně, žalobkyni nijak nepomohla a naopak jí nezákonně trestá.

Žalobkyně podotkla, že vyloučení z komory by pro ní mělo velmi tíživé následky. Lékárnické povolání totiž může vykonávat pouze jako člen komory a její lékárnický příjem je hlavním zdrojem příjmu její rodiny. Komora žalobkyni trestá nejvyšším trestem, přičemž ke zpoždění zaplacení došlo z důvodu finanční nouze, za což se žalobkyně komoře omluvila.

Žalobkyně dále namítla, že dne 25.3.2008, kdy komora rozhodla o jejím vyloučení, měla již příspěvek zaplacen a komora ho již měla na svém účtu. Žalobkyně tedy byla vyloučena za skutek, který neexistuje, neboť v době jejího vyloučení byl příspěvek již 6 dní zaplacen.

Žalobkyně dodala, že komora jí pronásleduje od samého počátku podnikání a způsobila jí velké finanční a psychické újmy. Neustále jí postihuje za věci, kterých se nedopustila a neustále se opakuje fakt, že je žalobkyně zbavena možnosti se hájit, jelikož není na jednání komory zvána a nikdo se jí ani netáže na domnělé přestupky. Žalobkyně tak neví, co si kdo z komory vymyslel a co se ve vztahu k její osobě projednává. Závěrem uvedla, že dne 15.5.2008 žalovanému zaslala podnět - žádost o zrušení napadeného rozhodnutí podle § 32 Disciplinárního řádu, nicméně na tento podnět jí dosud žádná odpověď nepřišla, a proto je nucena obrátit se na soud.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně byla opakovaně a po delší dobu v prodlení s placením členských příspěvků stanovených komorou ve smyslu § 9 odst. 2 písm. c) zákona č. 220/1991. Naposledy byla výše členských příspěvků stanovena usnesením 14. sjezdu delegátů ČLK dne 17.11.2004, a to tak, že výše základního členského příspěvku činí částku 1 800 Kč ročně a výše mimořádného příspěvku držitele osvědčení částku 3 300 Kč ročně s tím, že držitelé osvědčení platí základní členský příspěvek a mimořádný příspěvek. Podle ust. § 3 odst. 2 Finančního řádu České lékařnické komory (dále jen „Finanční řád“) jsou příspěvky splatné do 28.2. běžného roku, za který se příspěvek hradí. V případě prodlení je člen povinen zaplatit penále ve výši 10% dlužné částky za každý započatý měsíc prodlení; výše penále může činit za rok maximálně 100% dlužné částky. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně vykonávala funkci odborného zástupce v lékárně U Českého lva v Žatci, Dvořákova ulice č. 40, aniž by byla držitelkou osvědčení pro výkon funkce odborného zástupce. Ze závazného stanoviska komory č. 6/2004 ze dne 28.12.2004 vyplývá, že dle Licenčního řádu České lékařnické komory závazného pro všechny její členy je každý, kdo chce vést odborně lékárnou výkonem soukromé lékařské praxe nebo jako odborný zástupce, povinen být držitelem osvědčení k výkonu soukromé praxe vydaného na základě § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 220/1991 Sb. Jestliže kdokoliv vede lékárnou výkonem soukromé praxe nebo jako odborný zástupce, aniž by byl držitelem shora uvedeného osvědčení, porušuje povinnosti člena ČLK a může být disciplinárně postižen. Stejně tak člen, který nenabyl shora uvedeného osvědčení, ačkoliv jej nabýt měl a byl povinen, musí uhradit členský příspěvek v plném rozsahu, tj. základní členský příspěvek i mimořádný příspěvek držitele osvědčení, jako by osvědčení již získal.

Proti žalobkyni bylo pod č.j. 135/ČR/2006 zahájeno disciplinární řízení, v rámci něhož bylo dne 15.2.2007 vydáno rozhodnutí, jímž byla žalobkyně uznána vinnou, že ani přes upozornění ze strany orgánů komory nepodala žádost o vydání osvědčení k výkonu soukromé praxe a funkce odborného zástupce, ačkoliv od 9.8.2004 vykonávala funkci odborného zástupce v lékárně U Českého lva v Žatci, a nezaplatila část členských příspěvků člena komory za rok 2005 ve výši 3 300 Kč a členské příspěvky za rok 2006 ve výši 5 100 Kč, čímž porušila svou povinnost odborně vést lékárnou jako držitel osvědčení k výkonu soukromé praxe a funkce odborného zástupce vydaného komorou. Tím se žalobkyně dopustila podle § 1 odst. 2 Disciplinárního řádu disciplinárního deliktu spočívajícího v závažném porušení povinností člena komory uvedených v § 9 zákona č. 220/1991 Sb., § 1 odst. 2 Licenčního řádu, § 7 odst. 1 písm. a), b) a c) Organizačního řádu a bodu 6 a 12 Etického kodexu České lékařnické komory. Uvedeným rozhodnutím žalovaný uložil žalobkyni jako disciplinární opatření pokutu ve výši 30 000 Kč. Přestože uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne

27.3.2007 a uložená pokuta byla splatná do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, žalobkyně dodnes tuto pokutu neuhradila.

Žalobkyně tedy byla v prodlení s úhradou části členských příspěvků za rok 2005 ve výši 3 300 Kč, k tomu bylo připočteno penále v maximální výši dle § 3 odst. 2 Finančního řádu ve výši 3 300 Kč, dále byla v prodlení s úhradou členských příspěvků za rok 2006 ve výši 5 100 Kč, k tomu bylo připočteno penále v maximální výši dle § 3 odst. 2 Finančního řádu ve výši 5 100 Kč, dále byla v prodlení s úhradou členských příspěvků za rok 2007 ve výši 5 100 Kč, k čemuž bylo opět připočteno penále v maximální výši dle § 3 odst. 2 Finančního řádu ve výši 5 100 Kč, a v prodlení se zaplacením uložené pokuty ve výši 30 000 Kč. Ke dni 28.2.2008 se žalobkyně dostala do prodlení i s úhradou členských příspěvků ve výši 5 100 Kč za rok 2008. Dopisem ze dne 27.6.2008 doručeným žalobkyni dne 2.7.2008 žalovaný započtl proti pohledávce žalobkyně ve výši 4 150 Kč odpovídající část své pohledávky z titulu neuhrazeného členského příspěvku za rok 2006. Žalovaný shrnul, že za několikaleté období od roku 2005 do roku 2008 uhradila žalobkyně pouze částku ve výši 5 100 Kč, a to dne 19.3.2008.

Dne 5.6.2007 prezident komory odeslal žalobkyni první upomínku týkající se uhrazení členských příspěvků za část roku 2005 a roky 2006 a 2007 a uhrazení pokuty ve výši 30 000 Kč. V uvedené upomínce, kterou převzala dne 14.6.2007, byla žalobkyni poskytnuta dodatečná lhůta k plnění, avšak žalobkyně na tento dluh ničeho neuhradila, a to ani v prodlené lhůtě splatnosti. Dne 31.10.2007 žalovaný projednal prodlení žalobkyně s úhradou výše uvedených částek a rozhodl o zaslání výzvy k úhradě členských příspěvků za rok 2007 spolu s poučením o možných následcích jejich neuhrazení v dodatečné lhůtě ve smyslu § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu. V upomínce byla žalobkyni stanovena povinnost uhradit členské příspěvky za rok 2007 ve výši 5 100 Kč a penále ke dni 31.10.2007 ve výši 4 080 Kč nejpozději ve lhůtě jednoho měsíce od data doručení této výzvy. Přestože žalobkyně upomínku převzala dne 28.12.2007, do 28.1.2008 žádnou částku neuhradila. Na základě výše uvedených skutečností žalovaný dne 25.3.2008 ve věci jednal, a to v neveřejném zasedání a s ohledem na neuhrazení členských příspěvků a penále v dodatečně poskytnuté lhůtě 1 měsíce ode dne doručení písemné upomínky obsahující poučení na možné následky neuhrazení členských příspěvků rozhodl ve smyslu § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu o vyloučení žalobkyně z komory.

Ve vztahu k jednotlivým žalobním námitkám žalovaný ve vyjádření uvedl, že v dané věci nebylo se žalobkyní zahajováno disciplinární řízení, jak se žalobkyně mylně domnívá. Žalobkyně neměla právo být přítomna u neveřejného zasedání Čestné rady ČLK konaného dne 25.3.2008 a ustanovení Disciplinárního řádu o právech disciplinárně obviněného se v tomto případě nepoužijí. Podle § 5 odst. 1 Organizačního řádu členství v komoře zaniká mimo jiné vyloučením z komory nebo rozhodnutím o uložení disciplinárního trestu vyloučení z komory. Podle odst. 4 písm. d) téhož ustanovení může být z komory vyloučen ten, kdo je v prodlení se zaplacením členského příspěvku nebo jiného povinného příspěvku dle řádu komory delším než 6 měsíců a příspěvek nezaplatil ani do 1 měsíce poté, co byl k tomu komorou vyzván s poučením o následcích nezaplacení. Skutečnost, že žalobkyně uhradila částku 5 100 Kč dne 19.3.2008, nemá vliv na splnění podmínek pro její vyloučení z komory ve smyslu § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu, a to jednak z toho důvodu, že žalobkyně neuhradila vyčíslenou částku 9 180 Kč v plné výši a ve stanovené lhůtě do 28.1.2008. Komora nadto započtla přijatou částku na úhradu nejdříve splatných závazků žalobkyně, tedy na úhradu členských příspěvků za rok 2005 a penále za jejich pozdní úhradu. Žalovaný má za to, že tíživá finanční situace žalobkyně byla opakovaně vzata z jeho strany v úvahu, o čemž svědčí mimo jiné upomínka ze dne 5.6.2007. Pokud jde o žádost žalobkyně ze dne

15.5.2008, kterou se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, žalovaný tuto žádost projednal na svém jednání dne 22.5.2008, a rozhodl tak, že napadené rozhodnutí se neruší, neboť důvod, pro který byla žalobkyně z komory vyloučena, ke dni rozhodování žalovaného trval.

V replice k vyjádření žalovaného datované dnem 15.10.2009 žalobkyně mimo jiné uvedla, že funkci odborného zástupce vykonávala a vykonává podle platných právních předpisů. Rozhodnutí o ustanovení odborného zástupce bylo vydáno Krajským úřadem Ústeckého kraje dne 2.8.2009 příspěvky komoře platí žalobkyně v plné výši, tedy jako odborný zástupce. Pro včas nezaplacené příspěvky se komoře několikrát omluvila a doložila, že ne vlastní vinou byla s rodinou bez finančních prostředků. Příspěvky komoře, pro které bylo zahájeno a vedeno předmětné disciplinární řízení, byly podle žalobkyně doplacený ke dni 25.4.2008 započtením.

Žalobkyně dále v replice uvedla, že komora jí nikdy neinformovala o započtení její platby ze dne 19.3.2008 ve výši 5 100 Kč vůči staršímu závazku a již vůbec nemohla započítat tuto platbu na poplatky za rok 2005, neboť jí sama potvrdila, že tyto jsou zaplacené. Není tedy pravdou, že důvod, pro který byla žalobkyně vyloučena, trval ještě dne 22.5.2008, kdy komora projednávala její žádost o zrušení napadeného rozhodnutí. Dle žalobkyně je rovněž s podivem, že jí komora žádným způsobem neinformovala o svém rozhodnutí ze dne 22.5.2008. Na její žádost o zrušení rozhodnutí jí žádná odpověď nepřišla. Závěrem žalobkyně zdůraznila, že disciplinární řízení č.j. 135/ČR/2006 bylo zahájeno dne 15.2.2007 a bylo vedeno pro nezaplacené členské příspěvky za rok 2005 a 2006. Rozhodnutí vydané v tomto disciplinárním řízení nabylo právní moci dne 27.3.2007. V tomto rozhodnutí nejsou, a ani nemohly být uvedeny příspěvky pozdější, zejména příspěvek za rok 2007, pro jehož nezaplacení byla žalobkyně vyloučena z komory. V žádném případě tedy nemůže jít v obnoveném disciplinárním řízení ze dne 15.2.2007 o nezaplacený členský příspěvek za rok 2007. Protože v obnoveném řízení nebyl rozšířen předmět tohoto již pravomocně ukončeného řízení, což ani není možné, mělo být pro údajně nezaplacené příspěvky (za rok 2007) zahájeno jiné disciplinární řízení dle Disciplinárního řádu. Žalobkyně v replice zopakoval, že v den jednání měla komora prokazatelně členský příspěvek zaplacen a její jednání proběhlo v rozporu se zákonem č. 220/1991 Sb.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní včas uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti významné pro posouzení věci:

Upomínkou - výzvou ke splnění povinností člena České lékárnické komory ze dne 5.6.2007 prezident komory vyrozuměl žalobkyni o tom, že stále neuhradila část členských příspěvků za rok 2005 ve výši 3 300 Kč + penále 3 300 Kč a členské příspěvky za rok 2006 ve výši 5 100 Kč + penále 5 100 Kč, přestože se na jednání čestné rady ČLK dne 15.2.2007 ústně zavázala, že tak učiní ve lhůtě do 28.2.2007. Projevená lítost a stanovisko žalobkyně k úhradě dlužné částky bylo dle prezidenta komory jedním z důvodů, proč nebylo použito tvrdšího disciplinárního opatření, které bylo žalobkyni uloženo za její jednání rozhodnutím žalovaného ze dne 15.2.2007, č.j. 135/ČR/2006. V upomínce bylo dále konstatováno, že rozhodnutím žalovaného ze dne 15.2.2007 č.j. 135/ČR/2006 byla žalobkyni za disciplinární delikt uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Právní moc uvedeného rozhodnutí nastala dne

27.3.2007 a téhož dne začala běžet třicetidenní lhůta pro zaplacení pokuty. Tuto pokutu žalobkyně rovněž dosud neuhradila. Žalobkyně byla proto vyzvána rovněž k úhradě částky 30 000 Kč ve lhůtě do 7 dnů od doručení této výzvy. Zároveň byla upozorněna na skutečnost, že do dnešního dne neuhradila ani členský příspěvek za rok 2007 ve výši 5 100 Kč, jehož splatnost nastala dnem 28.2.2007. Od uvedeného data je v prodlení s úhradou členského příspěvku a její dluh se každý měsíc zvyšuje o částku ve výši 10% dlužné částky, která představuje penále za každý započatý měsíc po splatnosti s úhradou členského příspěvku. Ke dni 5.6.2007 dlužná částka činí 5 100 Kč (členský příspěvek) + 2 040 Kč (penále 4x 510 Kč), celkem 7 140 Kč. Žalobkyně byla vyzvána, aby tuto částku uhradila nejpozději do 30.6.2007. Předmětná výzva byla žalobkyni doručena dne 14.6.2007.

Dne 28.12.2007 byla žalobkyni doručena do vlastních rukou výzva k úhradě členských příspěvků za rok 2007. Žalovaný v uvedené výzvě konstatoval, že Čestné radě ČLK byl Revizní komisí Okresního sdružení lékárníků Louny podán návrh na obnovení jednání ve věci žalobkyně, která byla projednávána a je vedena pod č.j. 135/ČR/2006 ohledně nezaplacení členských příspěvků za část roku 2005 a rok 2006. Současně byla Čestné radě ČLK avizována skutečnost, že žalobkyně do současné doby neuhradila ani členský příspěvek za rok 2007. Čestná rada ČLK proto vyzvala žalobkyni k úhradě dlužného členského příspěvku za rok 2007 ve výši 5 100 Kč a penále za rok 2007 (které ke dni 31.10.2007 činí 4 080 Kč), a to do 1 měsíce od doručení této výzvy na účet komory uvedený ve výzvě a současně poučila žalobkyni o následcích nezaplacení ve stanovené lhůtě, jak jsou uvedeny v § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu.

Revizní komise Okresního sdružení lékárníků Louny návrhem ze dne 14.2.2008 navrhla Čestné radě ČLK vyloučení žalobkyně z Komory. V návrhu uvedla, že žalobkyně do současné doby neuhradila členské příspěvky za rok 2005, 2006 a 2007. Vzhledem k porušení povinnosti žalobkyně řádně hradit členské příspěvky a skutečnosti, že k jejich úhradě byla opakovaně vyzývána a v minulosti byla též pro neplacení členských příspěvků v roce 2005 a 2006 disciplinární postižena, revizní komise navrhla, aby Čestná rada ČLK postupovala ve věci žalobkyně podle § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu.

Při neveřejném jednání konaném dne 25.3.2008 Čestná rada ČLK konstatovala, že na upomínku - výzvu ke splnění povinností člena ČLK, kterou žalobkyně převzala dne 14.6.2007, nepřišla ze strany žalobkyně žádná odpověď. Pokuta dle zjištění z členské evidence dosud uhrazena nebyla a rovněž je stále vykazován dluh na členských příspěvcích. Žalobkyně se nevyjádřila ani k další upomínce - výzvě k úhradě členských příspěvků za rok 2007, kterou převzala 28.12.2007 a v níž byla poučena o možnosti vyloučení podle § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu, pokud ve lhůtě jednoho měsíce od data doručení výzvy neuhradí dlužné členské příspěvky za rok 2007. Z evidence plateb bylo zjištěno, že do 28.1.2008 nebyla žádná platba na jméno žalobkyně evidována. Čestná rada ČLK konstatovala návrh Revizní komise Revizní komise OSL Louny ze dne 14.2.2008 na vyloučení žalobkyně z komory a shledala, že jsou splněny podmínky pro postup podle § 5 odst. 4 písm. d), odst. 5 Organizačního řádu. Následně vydala rozhodnutí o vyloučení žalobkyně z komory z důvodů uvedených v § 5 odst. 4 písm. d) Organizačního řádu. Písemné vyhotovení tohoto rozhodnutí s odůvodněním, jak bylo popsáno shora, bylo žalobkyni doručeno 12.5.2008.

Dne 21.5.2008 byl žalovanému doručen podnět – žádost žalobkyně o zrušení napadeného rozhodnutí podle § 32 Disciplinárního řádu, v němž žalobkyně poukázala na to, že důvod pro její vyloučení z komory, tj. nezaplacení členského příspěvku za rok 2007, v den jednání Čestné rady ČLK dne 25.3.2008 pominul, neboť uvedený příspěvek byl zaplacen

bankovním převodem. Napadené rozhodnutí bylo dle mínění žalobkyně přijato zcela v rozporu s Disciplinárním řádem, protože jí bylo upřeno právo účastnit se jednání a vyjádřit se k věci samé. Žalobkyně jako přílohu k žádosti o zrušení napadeného rozhodnutí připojila dopis adresovaný předsedovi Čestné rady ČLK datovaný dnem 15.2.2008 v němž jej žádá o posečkání s platbami členských příspěvků, a to s poukazem na svou nepříznivou finanční situaci. V tomto dopise žalobkyně mj. konstatovala, že se zavazuje vše splatit do konce roku 2008, nicméně nemůže vše zaplatit najednou, jelikož musí splácet více závazků. Výslovně uvedla, že nežádá komoru o pomoc v nouzi, pouze o prodloužení lhůty na splacení svých závazků vůči komoře. Další přílohou žádosti je výpis z bankovního účtu vedeného u Komerční banky ze dne 13.5.2008, dokládající, že dne 19.3.2008 byla České lékařnické komoře poukázána částka 5 100 Kč.

Čestná rada ČLK na jednání konaném dne 22.5.2008 projednala návrh žalobkyně na zrušení napadeného rozhodnutí a rozhodla, že napadené rozhodnutí se neruší, neboť důvod pro vyloučení žalobkyně ke dni rozhodování trval. Čestná rada ČLK nadto konstatovala, že o vyloučení žalobkyně nerozhodovala podle Disciplinárního řádu, ale podle § 5 odst. 5 Organizačního řádu, jak je též uvedeno v napadeném rozhodnutí.

Obsahem spisového materiálu je též sdělení ČLK ze dne 27.6.2008 adresované žalobkyni, v němž komora konstatuje, že podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25.4.2008, č.j. 8 Ca 326/2005-48 je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 150 Kč. ČLK dále uvedla, že eviduje mimo jiné nezaplacený členský příspěvek žalobkyně za rok 2006 ve výši 5 100 Kč a že tímto započítává pohledávku žalobkyně za komorou oproti své pohledávce za žalobkyní s tím, že po započtení činí nezaplacený členský příspěvek žalobkyně za rok 2006 částku 950 Kč. Uvedené sdělení bylo žalobkyni doručeno dne 2.7.2008.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 9 odst. 2 písm. b/ zákona č. 220/1991 Sb., má každý člen komory povinnost dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory.

Podle § 9 odst. 2 písm. c/ zákona č. 220/1991 Sb., má každý člen komory povinnost řádně platit stanovené příspěvky.

Podle § 7 odst. 1 písm. c/ Organizačního řádu má každý člen komory povinnost řádně platit stanovené příspěvky.

Podle § 3 odst. 2 Finančního řádu účinného od 1.1.2007 výši registračních poplatků, členských příspěvků řádných a příspěvků mimořádných stanovuje sjezd delegátů Komory usnesením. Členské příspěvky řádné a příspěvky mimořádné jsou splatné k 25.2. běžného roku. V případě prodlení je člen povinen zaplatit penále ve výši 10% dlužné částky za každý započatý měsíc prodlení; výše penále může činit za rok maximálně 100% dlužné částky.

Podle § 5 odst. 1 Organizačního řádu nestanoví-li zákon jinak, členství v komoře zaniká úmrtím, ztrátou nebo omezením způsobilosti k právním úkonům, vystoupením z komory, vyloučením z komory nebo rozhodnutím o uložení disciplinárního trestu vyloučení z komory.

Podle § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu z komory může být vyloučen, kdo je v prodlení se zaplacením členského příspěvku nebo jiného povinného příspěvku dle řádů komory delším než šest měsíců a příspěvek nezaplatil ani do jednoho měsíce poté, co byl k tomu komorou vyzván s poučením o následcích nezaplacení.

Podle § 5 odst. 5 Organizačního řádu o vyloučení z komory podle odst. 4, písm. a) až d) rozhoduje čestná rada komory na návrh revizní komise okresního sdružení nebo revizní komise komory.

Podle § 7 odst. 1 písm. b/ Organizačního řádu má každý člen komory povinnost znát a dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory a další vnitřní stavovské předpisy komory a rozhodnutí orgánů komory závazná pro všechny její členy a seznamovat se s jejich platným zněním prostřednictvím Časopisu českých lékárníků, webových stránek komory nebo zvláštních tiskovin dostupných v každé lékárně, u předsedy okresního sdružení lékárníků nebo v sekretariátu komory.

Podle § 21 odst. 2 písm. Organizačního řádu jsou součástí Organizačního řádu též Licenční řád, Etický kodex, Finanční řád, Kontrolní řád, Řád pro označování lékáren a jejich propagaci a Řád pro kontinuální vzdělávání.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci uvážil takto:

Námítka, podle níž je napadené rozhodnutí v rozporu s Disciplinárním řádem, protože žalobkyni jakožto disciplinárně obviněné bylo upřeno právo být vyrozuměna o jednání, na kterém bylo rozhodnuto o jejím vyloučení z komory, a tím i právo na jakoukoliv obhajobu, není opodstatněná. Napadené rozhodnutí o vyloučení žalobkyně z komory totiž není rozhodnutím o uložení disciplinárního opatření (trestu) podle § 5 odst. 4 písm. e/ Organizačního řádu, jak se žalobkyně nesprávně domnívá, ale rozhodnutím vydaným podle § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu. Při vydání napadeného rozhodnutí tedy nemohlo dojít k porušení Disciplinárního řádu a žalobkyně nemohla být zkrácena na právech, která Disciplinární řád přiznává disciplinárně obviněným členům komory, protože Disciplinární řád se na vydání napadeného rozhodnutí vůbec nevztahuje.

Jinak řečeno, v předmětné věci nebylo se žalobkyní vedeno disciplinární řízení, a napadené rozhodnutí tak není projevem disciplinární pravomoci Čestné rady ČLK. Ta při vydání napadeného rozhodnutí postupovala výlučně podle ustanovení § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu, které stanoví, že z komory může být vyloučen (ten), kdo je v prodlení se zaplacením členského příspěvku nebo jiného povinného příspěvku dle řádů komory delším než šest měsíců a příspěvek nezaplatil ani do jednoho měsíce poté, co byl k tomu komorou vyzván s poučením o následcích nezaplacení. Zákon ani Organizační řád Čestné radě ČLK neukládá povinnost vydávat toto rozhodnutí ve veřejném zasedání za přítomnosti dotčeného člena komory, a žalovaný proto nepochybil, když napadené rozhodnutí vydal v neveřejném zasedání v nepřítomnosti žalobkyně. Právo žalobkyně na obhajobu (a na odvrácení nepříznivého důsledku v podobě vyloučení z komory) bylo dostatečně garantováno tím, že samosprávný orgán byl před vydáním rozhodnutí o vyloučení z komory podle § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu povinen žalobkyni vyzvat k zaplacení dlužných příspěvků v dodatečně stanovené jednoměsíční lhůtě a zároveň jí poučit o následcích, které jí hrozí v případě nezaplacení. Všechny tyto podmínky byly v projednávané věci naplněny.

Jak je patrné z obsahu spisového materiálu, žalobkyně byla ke dni 31.10.2007 v prodlení se zaplacením základního členského příspěvku a mimořádného příspěvku na rok 2007, jejichž výše byla usnesením XVI. sjezdu delegátů ČLK konaného ve dnech 3.- 4.11.2006 stanovena na 1800,- Kč a 3300,- Kč, dohromady tedy 5.100,- Kč. Splatnost těchto příspěvků podle § 3 odst. 2 Finančního řádu nastala dne 28.2.2007. Výzvou k úhradě členských příspěvků ze dne 31.10.2007, která jí byla prokazatelně doručena dne 28.12.2007, byla žalobkyně vyzvána k zaplacení dlužného členského příspěvku za rok 2007 včetně penále v dodatečně stanovené lhůtě do jednoho měsíce od doručení této výzvy, přičemž byla poučena o následcích nezaplacení ve stanovené lhůtě, které jsou uvedeny v § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu, tj. o možnosti vyloučení z komory. Mezi účastníky není sporu o tom, že ke dni 28.1.2008, tedy v dodatečně stanovené lhůtě výzvou ze dne 31.10.2007, žalobkyně dlužný příspěvek za rok 2007 neuhradila. Byly tak naplněny všechny podmínky, jimiž ustanovení § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu podmiňuje vydání rozhodnutí o vyloučení člena z komory. Revizní komise OSL Louny návrhem ze dne 14.2.2008 navrhla Čestné radě ČLK, aby v případě žalobkyně bylo postupováno podle § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu. Tím byla splněna i podmínka pro vydání rozhodnutí o vyloučení žalobkyně z komory, která je zakotvena v § 5 odst. 5 Organizačního řádu. Podle tohoto ustanovení o vyloučení z komory podle odst. 4, písm. a) až d) rozhoduje čestná rada komory na návrh revizní komise okresního sdružení nebo revizní komise komory.

Skutečnost, že žalobkyně dne 19.3.2008 převedla bezhotovostně na účet ČLK částku 5.100,- Kč, v žádném případě neznamená, že podmínky pro rozhodnutí o jejím vyloučení z komory uvedené v § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu nebyly splněny. V souladu s citovaným ustanovením byla žalobkyně povinna zaplatit dlužný členský příspěvek za rok 2007, a to včetně příslušného penále, v *dodatečně jednoměsíční lhůtě*, která počala běžet ode dne doručení výzvy k úhradě členských příspěvků ze dne 31.10.2007, tj. ode dne 28.12.2007. Jak již bylo konstatováno shora, na předmětnou výzvu žalobkyně nijak nereagovala a ve stanovené lhůtě (ke dni 28.1.2008) nic neuhradila, což ostatně ani nepopírá. Dodatečné zaplacení částky 5.100,- Kč na účet ČLK dne 19.3.2008 se tedy nutně jeví jako opožděné.

Samotná úhrada částky 5.100,- Kč dne 19.3.2008 bez jakékoliv bližší specifikace navíc neprokazuje, že se ze strany žalobkyně jednalo právě o zaplacení dlužného členského příspěvku za rok 2007. Se zřetelem k tomu, že žalovaný u žalobkyně evidoval nezaplacené členské příspěvky včetně penále též za předchozí období let 2005 a 2006 a dále i dluh ve výši 30.000,- Kč z titulu neuhrazené pokuty, která byla žalobkyni uložena rozhodnutím žalovaného ze dne 15.2.2007, o čemž svědčí jak výzva ze dne 5.6.2007 adresovaná žalobkyni, tak i započtení provedené dopisem ze dne 27.6.2008, byl oprávněn použit došlou platbu přednostně na úhradu nejstarších neuhrazených závazků žalobkyně.

I kdyby tomu tak nebylo, dodatečným zaplacením částky 5.100,- Kč na účet komory dne 19.3.2008 nemohlo dojít ani k uhrazení dluhu žalobkyně na členských příspěvcích za rok 2007, neboť tato částka je nepostačující k zaplacení dlužných příspěvků *včetně penále* za rok 2007, které byla žalobkyně podle § 3 odst. 2 Finančního řádu rovněž povinna zaplatit a k jejichž zaplacení ve stanovené lhůtě byla výzvou ze dne 31.10.2007 rovněž vyzvána.

Lze shrnout, že veškeré podmínky, jimiž Organizační řád v ustanovení § 5 odst. 4 písm. d/ a § 5 odst. 5 podmiňuje vydání rozhodnutí o vyloučení z komory, byly v případě žalobkyně splněny, neboť je skutečností, že žalobkyně ani v dodatečně stanovené jednoměsíční lhůtě plynoucí od doručení výzvy ze dne 31.10.2007 dlužný příspěvek za rok 2007 neuhradila. K pozdější úhradě částky 5.100,- Kč nelze z výše popsaných důvodů

přihlížet. Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že byla vyloučena z komory pro skutek, který se nestal.

Tvrzení žalobkyně, že komora byla informována o její svízelné finanční situaci, a přesto jí nepomohla, třebaže má pro účely finanční pomoci svým členům vytvořen zvláštní fond, nemůže obstát. Soud považuje za potřebné zdůraznit, že žalobkyně naprosto ignorovala dvě předchozí výzvy k uhrazení svých dluhů vůči komoře včetně dlužných členských příspěvků za rok 2007. Její první reakcí byl až dopis ze dne 15.2.2008 adresovaný předsedovi Čestné rady ČLK, v němž navíc výslovně uvádí, že „nežádá komoru o pomoc v nouzi, pouze o prodloužení lhůty na splacení jejích závazků vůči komoře.“ Nepožádala-li žalobkyně komoru o pomoc v nouzi, nemůže nyní s úspěchem namítat, že jí komora takovou pomoc neposkytla. Vzhledem k tomu, že lhůta k zaplacení členských příspěvků za rok 2007, a to včetně dodatečně poskytnuté jednoměsíční lhůty, žalobkyni v polovině února 2008 již dávno uplynula, o lhůtě k zaplacení členských příspěvků za roky 2005 a 2006 ani nemluvě, je nutno její dopis z 15.2.2008 považovat za opožděnou a účelovou reakci, jejímž jediným cílem bylo opětovně oddálit splnění povinnosti žalobkyně k úhradě členských příspěvků komoře. K této opožděné a účelové žádosti nebyl žalovaný povinen jakkoliv přihlížet.

O tom, že vyloučení z komory je pro žalobkyni spojeno s tíživými následky, soud nikterak nepochybuje. Tuto skutečnost si však žalobkyně měla uvědomit dříve. Pokud by neignorovala svou povinnost *řádně* platit komoře stanovené příspěvky a opakované výzvy k dodatečnému splnění této povinnosti, která je stanovena přímo zákonem (§ 9 odst. 2 písm. c/ zákona č. 220/1991 Sb.), vyvarovala by se následků spojených s jejím vyloučením z komory, na které nyní poukazuje.

Argumentace, v níž žalobkyně tvrdí, že je komorou pronásledována od samého počátku podnikání a že je neustále postihována za věci, kterých se nedopustila, přičemž je zbavena možnosti se hájit, je v dané věci irelevantní a soud k ní nemohl jakkoliv přihlížet. Předmětem soudního přezkumu je výlučně posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, nikoliv posouzení zákonnosti jiných blíže nespecifikovaných řízení, které údajně komora se žalobkyni v minulosti vedla.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. To, že žalobkyně se v květnu 2008, tedy až po vydání napadeného rozhodnutí, domáhala u žalovaného zrušení napadeného rozhodnutí, ani fakt, že žalovaný jejímu podnětu - žádosti o zrušení napadeného rozhodnutí nevyhověl, jsou nové skutečnosti, které nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí. K těmto skutečnostem, které jsou navíc pro rozhodnutí soudu ve věci samé zcela nepodstatné, soud ani podle citovaného § 75 odst. 1 s.ř.s. nemůže jakkoliv přihlížet. Totéž platí i pro tvrzení žalobkyně o údajném doplacení příspěvků komoře *ke dni 25.4.2008* započtením, které je obsaženo v replice ze dne 15.10.2009. K tomuto tvrzení soud pouze na okraj poznamenává, že jedinou listinou dokládající započtení vzájemných pohledávek účastníků řízení, která je založena ve správním spise a kterou soudu v kopii předložila též samotná žalobkyně, je dopis žalovaného ze dne 27.6.2008, v němž žalovaný vyrozumívá žalobkyni o tom, že započítává pohledávku žalobkyně vůči komoře z titulu přiznané náhrady nákladů soudního řízení ve věci sp. zn. 8 Ca 326/2005 ve výši 4.150,- Kč proti pohledávce komory za žalobkyni z titulu nezaplaceného členského příspěvku za rok 2006 ve výši 5.100,- Kč s tím, že po započtení činí nezaplacený členský příspěvek žalobkyně za rok 2006 částku 960,- Kč. I po tomto započtení tedy zůstala určitá část členského poplatku žalobkyně za rok 2006 neuhrazena.

Pokud jde o další argumenty obsažené v replice žalobkyně ze dne 15.10.2009, tyto se buď vůbec netýkají projednávané věci (obecné tvrzení o tom, že žalobkyně vykonává funkci odborného zástupce v souladu s platnými právními předpisy, nebo tvrzení o jakémsi jednání žalobkyně s Mgr. Šperglovou), nebo se ze strany žalobkyně jedná o ničím nepodložená tvrzení (že jí komora sama potvrdila, že dlužné členské poplatky za rok 2005 jsou zaplacené). Soud k tomu dodává, že důvodem pro vyloučení žalobkyně z komory nebylo nezaplacení členských poplatků ze rok 2005 či 2006, ale nezaplacení těchto poplatků za rok 2007. O tom, že členský poplatek za rok 2007 nebyl ze strany žalobkyně komoře uhrazen ve lhůtě splatnosti stanovené Finančním řádem a ani v následně poskytnuté dodatečné jednoměsíční lhůtě, nemá soud žádných pochyb.

Pokud žalobkyně až v replice ze dne 15.10.2007 namítá, že disciplinární řízení, které s ní bylo vedeno pod č.j. 135/ČR/2006 a které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí ze dne 15.2.2007 (o uložení pokuty), se týkalo výlučně nezaplacených členských příspěvků za roky 2005 a 2006, z čehož dovozuje, že *v obnoveném disciplinárním řízení* nemohlo dojít k rozšíření jeho předmětu o nezaplacené členské příspěvky za rok 2007, jedná se předně o zcela nový žalobní bod, který žalobkyně uplatnila až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.) a k němuž soud z tohoto důvodu nemůže přihlížet. Pokud by tak učinil, tedy pokud by překročil rozsah *včas uplatněných* žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě. Soud proto pouze obiter dictum uvádí, že ani tento opožděně uplatněný žalobní bod nepovažuje za důvodný, neboť, jak již bylo vysvětleno shora, napadené rozhodnutí nebylo žalovaným vůbec vydáno v rámci disciplinárního řízení. Řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí o vyloučení žalobkyně z komory vydáno, nepředstavuje pokračování disciplinárního řízení vedeného dříve se žalobkyní, které bylo ukončeno rozhodnutím o uložení pokuty ze dne 15.2.2007, ale jedná se o zcela samostatné řízení o vyloučení žalobkyně z komory z důvodu uvedeného v § 5 odst. 4 písm. d/ Organizačního řádu, které bylo podle § 5 odst. 5 Organizačního řádu zahájeno na návrh revizní komise OSL Louny ze dne 14.2.2008.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být

stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. května 2012

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.